

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੀ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੱਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਵੇਰਾਇਟੀ ਸਮਾਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਟੀ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਕਿ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਵੰਡਰਫੁਲ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਹਿਓ?
- ਉਤਰ:- ਕਹਿੰਕ ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ, ਸ਼ੁੱਖ ਦਾ, ਸ.ਤੀ ਦਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ, ਸਰਵ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਮਲਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਮਾਨ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਾਗਰ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੋ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਰਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਛੁੱਟ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਠਹਿਰੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੱਟੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਕੋਈ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਵੇਰਾਇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਵੇਰਾਇਟੀ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਕੀ - ਕੀ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸ਼ੁੱਖ ਦਾ, ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ, ਅਲੌਕਿਕ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਫਰਿ ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ਼ੁੱਖ - ਕਰਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਦੁਕਾਨ ਠਹਿਰੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਾ ਇਵੇਂ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਸਿਨੂੰ ਸੰ.ਕਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਸਮਾਨ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਾ ਸਾਮਾਨ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾ ਚ ਪਤਿ... ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਦੀ ਕਸਿ ਦੀ ਗਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ.ਤੀ ਦੇ ਲਈ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਪਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਲਬਿਰੇਟਰ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵੇਰਾਇਟੀ ਵੱਖਰ (ਸਾਮਾਨ) ਹੈ। ਲਸਿਟ ਲਖਿਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ। ਪਰ ਇਹ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆਉਦਾ ਕੀ ਜਦੋਂ ਅਜਹਿ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਮਾਲਕਿ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ - ਉਹ ਜਰੂਰ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਖਰ ਦੀਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਫਰਿ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਲਿ ਸਕਦਾ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਭੰਡਾਰੇ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਪਵੇ। ਭਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਫਰਿ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। 84 ਦੇ ਬਦਲੇ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਕਹਾ ਦੀਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਭੁੱਲ ਕਰਵਾ ਦੀਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚਿ ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕੀ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਾਨੂੰ ਕਸਿ ਨੇ ਦੀਤੀ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੇ ਸੀ? ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਸ਼ੁੱਖ ਗਾਏ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕਸਿਮ ਦੇ ਸ਼ੁੱਖ ਦੀਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਜਾਸਤੀ ਕੋਈ ਸ਼ੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਫਰਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਖ ਵੀ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਆਕੇ ਸਭ ਸ਼ੁੱਖ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇਰੀ ਕਲਾ ਕਾਇਆ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੋ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਕਲਾਵਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਇੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਪੈਸਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਾੜਕਾਨਾ ਘੁੰਮਕੇ ਆਓ।

ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕੀ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਅਕੀਚਾਰ ਧਨ - ਮਾਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਬੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਧਨ - ਮਾਲ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਬੱਲੇ ਡੰਗਿਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਧਨ ਦੀਤਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਇਆ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਧਨ ਮਾਲ ਕੀਥੇ ਗਵਾ ਦੀਤਾ? ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲੈ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਜੋ ਕੱਟ ਹੈ, ਉਹ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੀ? ਕੰਨਿਆ ਜੱਦ ਸ.ਚੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਭੁਲਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਨੋ - ਮਨੋ ਸਕਿਲਪਿ ਬੱਚੇ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚਿ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ, ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਜੋ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸੀੜੀ ਬੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ। ਉਪਰ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਸਭ ਦੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਫਲਾਣਾ ਮੁਕਤੀ ਵੱਚਿ ਗਿਆ, ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਸਿ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਕੀ ਮੈਂ ਨਰਿਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵੱਚਿ... ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬਾਪ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਗੁਣਵਾਨ, ਪੂਜਯ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਸੀ। 15 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਕੇ ਗਏ ਸੀ। ਸ.ਵਿਜਯੰਤੀ, ਰੱਖੜੀ, ਦੁਸ਼ਹਰਿ ਆਦਿ ਮਨਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ

ਬਾਪ ਆਕੇ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਭਾਗ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨਵਾਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਜੱਦ ਦੁੱਖ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਇਹ ਵੇਦ - ਸ.ਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਆਉਣ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦੰਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਦੰਨ, ਭਗਤੀ ਰਾਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬੈਠ ਸੁਣਾਓ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਬੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਨਰਿਕਾਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦੰਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੋਭਦਾ। ਕੀਨੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਫਰਿ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਤੋਂ ਕਦੀ ਇਹ ਸੋਚਾ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਵੀਸ਼ਸ ਵਰਲਡ। ਫਰਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਸਤ੍ਰਿਗ ਵੱਚ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ? ਉਥੇ ਵੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਸਨ। ਅਰੇ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਫਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋ ਕਵਿ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਫਰਿ ਸਤ੍ਰਿਗ ਵੱਚ ਸਭ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਇਹ ਕਵਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਬੋੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਗਾਂਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ। ਬਸ, ਫਰਿ ਖੇਡ ਖਤਮ। ਫਰਿ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਵਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੋਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈਵਨ ਦੇ ਗੇਟ ਖੋਲਣ ਆਉਣਗੇ। ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਉਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਹੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੈਵਨ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੋਲ ਹੋਲ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਹੈਵਨ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲਣ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਭ ਹੈਵਨ ਵੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਡਿਫਿਕਲਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਹੋਲ ਵੱਚ ਕਵਿ ਪਏ ਹਾਂ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਡੀਗੋ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਜਨਮ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਵੀ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕਸਿ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤੋਂ ਸਾੜ੍ਹਦੇ ਹੋ? ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚਲਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵਿਤਰਤਾ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਲਿ ਸਕਦੀ। ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੋੜੀ ਸ.ਤੀ ਮਲਿੀ ਸੀ। ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਨਾਲ ਸ.ਤੀ ਮਲਿੀ। ਅਰੇ ਸ.ਤੀ ਤਾਂ ਮਲਿਣੀ ਹੈ - ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ.ਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਰਿ ਦੂਜਾ ਅਸ.ਤ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਸ.ਤੀ ਵੱਚ ਰਹੀ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵਿਤਰਤਾ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਕੇ ਵਪਾਰ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋਦਾਗਰ, ਪਵਿਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਸੰਪਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ, ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਬੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਠੰਡੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਲੈਣ ਵੱਚ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਪਦਵੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਘੱਟ ਹੈ ਕੀ! ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਵੱਖਰ ਜੋ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਉਹ ਫਰਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਜਰੂਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਕੱਟ ਉਤਰੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ। ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕਸਿ ਤੋਂ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਪਾਪ ਕਵਿ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਕੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਮਨਮਨਾਭਵ ਮਤਲਬ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੋੜ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲਹਿਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੇਰੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਫਰਿ ਭੁੱਲ ਕਵਿ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਲਿ ਯਾਦ ਡੇ... ਕਰਮਯੋਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਾਸੂਕ ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਅਸ.ਕਿ ਨੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਯਾਦ ਹੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਓਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚ ਵੀ ਉਹ ਵੇਖਣ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਲਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਹੈ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵੱਖਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਤੋਂ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵਿਤਰਤਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੰਨ - ਪ੍ਰਤੀਦੰਨ ਬਹੁਤ ਤਰਾਵਟੀ ਮਾਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੇਖੋ

ਕੀਨੇ ਮੰਨੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਮੰਨਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੇ- ਮੰਨੇ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਣਮੋਰਨੀਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਵੱਚਿ ਇਵੇ ਕਹਿੰਦਿਗੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਸਾਡੀ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਨਵੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਪ੍ਰਚਿਅਮਲ ਨਾਲੇਜ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਮੁੱਖ - ਸ.ਤੀ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵੱਖਰ ਮਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਰਿ ਅਵਨਿਸ਼.ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਮੰਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਰਹਿਕਿ ਵਕਿਰਮ ਵੀ ਵਨਿਸ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਅ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਲਾਅ ਮੇਕਰ ਸੋ ਨਊ ਵਰਲਡ ਮੇਕਰ ਭਵ:
ਜੋ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਅ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਲਾਅ ਫੁੱਲ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਖੁਦ ਲਾਅ ਨੂੰ ਬ੍ਰੇਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕੀ ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚਿ, ਵਾਨੀ ਵੱਚਿ, ਕਰਮ ਵੱਚਿ, ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸਹਯੋਗ ਦੇਣ ਵੱਚਿ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਕੀ ਵੀ ਲਾਅ ਬ੍ਰੇਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਜੋ ਲਾਅ ਮੇਕਰ ਹਨ ਉਹ ਲਾਅ ਬ੍ਰੇਕਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਅ ਮੇਕਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪੀਸ ਮੇਕਰ, ਨਊ ਵਰਲਡ ਮੇਕਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਚਿ ਨਾ ਆਉਣਾ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

*****